

EPITEMA (2) *sb n*

Oba e oraz a jasne.

sg A epitema (1). ◇ [pl I epitematami]. ◇ (lat.) pl A epitemata (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Okład, kompres [plastr lekarski, barwierski – τὸ ἐπίθεμα Cn] (2) : owi mędrfzy/ co Epithemá ná férce wzięć [...] każą Oczko 28v, 35; [leimy ná czoło [omdlącego] [...] álbo do fercá [...] przykładamy Epitemá OczkoPrzymiot 202; ielli zbytne gorąco [przy febrze]/ epitematami/ liściem/ kwiéciem/ głowy okładániem [leczyć] OczkoPrzymiot 246; Epithemátá mu [choremu] dác/ które opifáne fą we mdłości OczkoPrzymiot 247].

MK